

1,3,4,6. सप्त च्छन्दसि क्रतुमेकं वृत्तिं MBh. 3,10664. Bhāg. P. 2,6,1. न वा एकाक्षरेण च्छन्दसि विपत्तिं न द्वायाम् Ait. Br. 1,6,6,12. TS. 5,6,6,1. गायत्री कन्दसामकम् Bhāg. 10,35,13,4. MBh. 2,1395. ऋक्कन्द-साशास्ते Çik. 51,19. शिना कल्पो व्याकरणां निरुक्तं कन्दो ज्योतिषम् Mund. Up. 1,1,5. शब्दच्छन्दानिरुक्तं MBh. 1,2887. Pāṇāt. II, 34. VP. 284. Çaut. 17.

कन्दस्कृत (क° + कृत) n. die in bestimmten Versmaßen abgefassten Stücke der heiligen Schrift M. 4,100.

कन्दस्पत (क° + पत) adj. Flügel des Liedes habend (?): कन्दस्पते उ-पसा पयिषाने समानं योनिमनु सं चरेते AV. 8,9,12.

कन्दस्य (von कन्दस्) adj. in Liedform sich bewegend, dem Lied ange-messen, das Lied betreffend u. s. w. P. 4,3,71. 4,93 (nach dem Sch. von कन्दस् 1). 140, Vārtt. 1. वाच RV. 9,113,6. प्रनापति TS. 1,6,44,4. 3-ष्टका eine Art von Backsteinen beim Agnikajana Çat. Br. 7,3,2,42. 8,2,2,7. 3,2,4 u. s. w.

कन्दस्वत् (wie eben) adj. lieblich: कन्दस्वतो उपसा पयिषाने TS. 4,3,44,1 (wo AV. कन्दस्पते hat).

कन्दस्तुत (कन्दस् + स्तुत्) adj. in Liedern preisend: कन्दस्तुतः पत-त्रिराजस्य Bhāg. P. 5,20,8.

कन्दस्तुभ (क° + स्तुभ्) adj. dass.: कन्दस्तुभः कुभन्यव उत्समा कीरिणो नूतः RV. 5,32,12.

कन्द (von 2. कद्, कन्द) adj. gefällig, lieblich: वृषा कन्दर्भवति कर्प-तो वृषा RV. 1,53,4.

कन्दगे (कन्दस् + 2. ग) m. (nach Maassen singend) Recitator der Sa-man-Lieder Gatidh. im ÇKDr. Çat. Br. 10,5,2,10. Çāṅkh. Çr. 10,8,33. 13,1,1. Lāṭj. 8,8,35. 9,6,2. 10,9,5. Pāṇ. Gṛh. 2,10. Āçv. Çr. 5,19. 6,3. Gṛhjasam. 2,91. M. 3,145. कन्दोगपरिशिष्ट n. Titel einer dem Kātājāna zugeschriebenen Schrift, welche die Ergänzungen zu Go-bhila's Sūtra enthält, ÇKDr. Kull. zu M. 2,44. Ind. St. 1,82. N. कन्दो-गाङ्गिकापद्धति Titel einer Schrift des Rāmakaṣṣha ebend. 58.59. Verz. d. B. H. No. 330. कन्दोगपद्धति ebend. No. 261. शाखा No. 1128. °वृषोत्सर्गतत्वं Gild. Bibl. 463.482.

कन्दोगमाह्विक (क° + मा°) m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4,372.

कन्दोगोविन्द (कन्दस् + गो°) Titel eines Werkes (Autors?) über Me-trik Colebr. Misc. Ess. II,64.

कन्दोदेव (कन्दस् 1. + देव) m. N. pr. eines Mannes (= Mataṅga) MBh. 13,1937.

कन्दोनामन् (कन्दस् + ना°) adj. was Metrum heisst VS. 4,24.

कन्दोभाषा (कन्दस् + भाषा) f. die Sprache des Veda (?) gaṇa ṣṣṣṣ-नादि zu P. 4,3,73. Ind. St. 3,260.

कन्दोमै (von कन्दस्) m. Bez. des 8ten, 9ten und 10ten Tages in der Zwölftagefeier (द्वादशाह) TS. 7,4,2,3. 6,2. Çat. Br. 12,1,2,2. 2,2,9. Kāt. Çr. 12,3,31. 23,2,8. 3,28. Āçv. Çr. 8,9. Çāṅkh. Çr. 10,1,8. 9. 11. Lāṭj. 10,3,12.15. °दशाह m. Bez. eines Daśarātra Kāt. Çr. 23,5,27. 24,4,9. Çāṅkh. Çr. 13,21,15. °दशरात्र m. Maç. in Verz. d. B. H. 73(VIII,11). °पवमानत्रिरात्र m. ebend. (VI,8). °त्रिककुद m. Bez. einer dreitägigen Soma-Feier Çāṅkh. Çr. 16,29,16. — Vgl. कन्दोम.

कन्दोमञ्जरि und °री (कन्दस् + म°) f. Titel einer Schrift über Metrik II. Theil.

COLEBR. Misc. Ess. II,64. GILD. Bibl. 404. Berichte d. k. s. Ges. d. Ww. phil.-hist. Classe VI,209. fgg.

कन्दोमैय (von कन्दस्) adj. aus heiligen Liedern bestehend, die heiligen Lieder enthaltend, — darstellend, liedartig u. s. w. Çat. Br. 6,3,4,41. 10,4,2,26. कन्दोमैयं वा एतैर्यज्ञमान घ्रात्मानं संस्क्रुते Ait. Br. 6,27. Bhāg. P. 2,7,11. 3,22,2. 4,18,14.

कन्दोमवत् adj. von einem Khandoma begleitet Maç. in Verz. d. B. H. 73(VII,13).

कन्दोमान (कन्दस् + मान) n. gaṇa ṣṣṣṣ-नादि zu P. 4,3,73. die Silbe als metrische Einheit: उत्तमस्य च्छन्दोमानस्योर्ध्वमादिव्यञ्जनात्स्थानं श्रो-कारः Çāṅkh. Çr. 1,1,20. 13,1,3. बहुच्छन्दोमानः P. 6,2,176. Sch.

कन्दोमार्तण्ड (कन्दस् + मा°) m. Titel einer Schrift über Metrik COLEBR. Misc. Ess. II,64.100.

कन्दोमाला (कन्दस् + माला) f. desgl. ebend. 64.

कन्दोरोम (कन्दस् - रुक् + स्तोम) m. N. eines Shaḍaha Çāṅkh. Çr. 10,8,33.

कन्दोविचिति (कन्दस् + वि°) f. Prüfung der Metra, Titel einer Schrift gaṇa ṣṣṣṣ-नादि zu P. 4,3,73. VARĀH. Bṛh. S. 104,67. BHAR. (über Veda-Metra) zu AK. ÇKDr. So ist wohl auch st. कन्दोनिविति COLEBR. Misc. Ess. II,64 zu lesen. Vgl. auch कन्दो विचयः Ind. St. 1,44.

कन्दोविवृति (कन्दस् + वि°) f. Aufhellung der Metra GILD. Bibl. 404. Titel von Piṅgala's Metrik MADHUS. in Ind. St. 1,17 (fälschlich: °वि-वृति).

कन्दोवृत्त (कन्दस् + वृत्) n. Metrum MBh. 1,28.

कम्, क्मति essen Dhātup. 13,27. — Vgl. चम्, स्म, कम्.

कम्कम्मित (onomatop. mit der Endung des partic.) n. das Knistern, Prasseln: स्वल्मोसवसामेदकम्कम्मित Mārk. P. 8,112.

कम्पाउ m. ein vaterloses Kind Uṇādik. im ÇKDr. ein alleinstehender Mensch, Einer ohne Verwandte Uṇādivr. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. केम्पाउ.

कम्प, कम्पयति gehen Dhātup. 32,76.

कम्बर् indecl. ein Ausdruck aus der liturgischen Sprache, mit कर् es mit Etwas versehen, um Etwas kommen: न द्वे यज्ञे यत्पूर्व्या से-प्रति यज्ञेति तत्रया कम्बर्पुण्यादुत्तरया संप्रति यज्ञेत् पूर्व्या कम्बर्पुण्यात् TS. 2,5,5,3. अचकम्बर्पुण्यात् 12,4. 6,2,5. 2,6. 5,4,2,4. TBh. 1,2,1,3. °राय Çat. Br. 11,5,6,9. 13,4,4,12. अर्धमन्त्रायाः प्रावृत्त्यर्थं कम्बर्पुर्वति Pāṇāt. Br. 4,10. तेनैकाष्टकां न चकम्बर्पुर्वति 5,9. क्वट und क्वट् (v. l.) gaṇa चादि zu P. 1,4,57. — Vgl. कम्बर्.

कर्द (कद्), कृणाति; कर्दिष्यति und कर्त्स्यति P. 7,2,57. Vop. 11,2,14,1; चक्कुडस् P. 7,4,83, Vārtt. 2, Sch. (ed. Calc.). begiessen: कृणतु वा वाक् कन्धि वाचम् Taitt. Ār. 4,3,3. — कृणाति und कृन्ते spielen; glänzen Dhātup. 29,8. ansbrechen, vomiren Vop. कर्दति anzünden Dhātup. 34,14. — caus. 1) ausschütten: तद्वैक उत्सिच्य च्छर्ष्यति Çat. Br. 12,4,2,9. — 2) ausspeien, sich erbrechen; med.: यः सोमं पीत्वा कर्ष्यति Lāṭj. 8,10,9. Kāt. Çr. 25,11,31. KAUC. 28. act. Dhātup. 32,51. MBh. 5,3493 (3492). Suçr. 1,321,20. VARĀH. Bṛh. S. 44(43),12. Etwas ansbrechen, act.: भुक्तम् Suçr. 1,118,15. लोहितम् 121,13. शोणितम् MBh. 6,93. — 3) speien machen Suçr. 2,69,4. — 4) anzünden Dhātup. 34,14. — desid.